

חובטת בכל המכשולים

רותם אשכנזי (16) היא הטניסאית החירשת התחרותית היחידה בישראל, ולא נותנת ללקות להפריע לה: "רוצה להגיע למאה הראשונות בעולם"

צילום: ראובן שוורץ

רותם והמחבט. "כשאני לא שומעת אני יותר מרוכזת"

אליסף דעואל

טניסאי העבר אנדי רם סיפר פעם, במסיבת עיתונאים לפני אחד ממפגשי גביע דייוויס של ישראל, על הכוח שהוא ויוני ארליך מקבלים מהאוהדים: "כשאנחנו שומעים את הקהל צועק 'אנדינו!', הוא אמר, 'זה יוצר חשמל באוויר ומוציא מאיתנו את המוטב'."

אלה לא רק אנדינו. הטניסאים הישראליים רואים להזכיר בקביעות את החשיבות הגבוהה של דחיפת הקהל. רותם אשכנזי (16) לא נהנית מהכוח הזה. כש-רותם עולה לשחק, היא לא שומעת דבר. לא את קריאות הקהל, לא את הכרור המקפץ וגם לא את הטרראשטוק מצד היריבה. אשכנזי, חירשת מינקות, נוהגת להסיר בזמן משחקים את מכשיר השמיעה שלה. "כשאני לא שומעת אני יותר מרוכזת וחושבת אך ורק על המשחק", היא מסבירה, "אני לא אוהבת לשמוע מחיאות כפיים מהקהל, זה מלחיץ אותי. לא מפריע לי לא לשמוע את הכרור, התרגלתי לזה."

איל תעוז, מנהל המרכז לטניס בישראל - רמת השרון, דווקא מאמין כי לשמיעה יש משקל לא קטן בטניס: "צריך לשמוע את הכרור, את הגלגול שלו ואת עוצמת החבטה. לאוזניים יש תפקיד

מכריע אצל טניסאי. מלבד רותם, אין אף שחקן חירש שהגיע לרמה תחרותית גבוהה. אין לזה אח ורע בטניס."

הכל התחיל מפרד

אשכנזי נולדה ב-1998 בהרצליה עם אח תאום ובמשקל נמוך במיוחד - 900 גרם. מצבה הבריאותי עם לידתה היה רע, והיא סבלה מזיהום בדם שגרם בסופו של דבר לאובדן השמיעה. בגיל שנה וחצי היא עברה ניתוח, ומאז היא מרכיבה מכשיר שמיעה.

"כשהייתי קטנה לקות השמיעה הפריעה לי, הרגשתי רע עם עצמי, קינאתי באנשים ששומעים", היא נזכרת, אך מבחירה: "היום זה כבר ממש

לא מפריע לי."

רותם גילתה לראשונה את הטניס בגיל 6, כשצפתה בטלוויזיה ברוג'ר פדרר משחק, והתלהבה. אביה רשם אותה לחוג טניס בהרצליה ורותם התאהבה בענף כבר מהחבטה הראשונה.

משם הגיעה אשכנזי להפועל ת"א, ושם החלה לשחק בהצלחה בתחרויות אזוריות. החל מגיל 11 היא מתאמנת במרכז ברמת השרון, שם היא שייכת למסגרת תחרותית ומשתתפת באופן סדיר בתחרויות ארציות.

כיום היא מדורגת 15 בארץ לנערות, זאת למרות שחלק מהשחקניות מבוגרות ממנה בשנתיים. בקרוב היא תעבור להתחרות גם בזירה הבינלאומית, בטורניר

נירים באיטליה שיתקיימו בפסח. "כש עברתי לרמת השרון, התחלתי להרגיש טוב וקיבלתי אהבה. זה יותר בית מאשר מועדון עברתי", היא מספרת.

קשר משפחתי

סיפורה יוצא הדופן של אשכנזי, השחקנית החירשת התחרותית היחידה כיום בישראל, מעורר עניין גם בחו"ל. רותם כבר יצאה שלוש פעמים למשחקי ראוה בארה"ב, שם הציגה את כישורי הטניס שלה והרצתה בפני מאות אנשים על לקות השמיעה שלה.

גם חלק מהטניסאים הבכירים בישראל כבר הבחינו בה, ומי שנותן לה תשומת לב מיוחדת הוא דודי סלע, שמי-תאמן גם הוא ברמת השרון. "כשהייתי קטנה הוא אימן אותי קצת", מספרת רותם, "הוא אוהב את הדרך שבה אני משחקת. דודי תמיד נחמד אליי ומדבר איתי כשאנחנו נפגשים במרכז".

כשאשכנזי מסיימת את יום הלימודים בבית הספר המקיף ביהוד, בתוכנית המשלבת לקוי שמיעה עם תלמידיים שומעים, היא ממחרת לביתה, אוכלת בוריוות ארוחת צהריים ומיד לאחר מכן יוצאת למרכז הטניס לארבע שעות אינטנסיביות הכוללות אימון כושר, אימון טניס וגם עבודה עם פסיכולוג ללימודים ולאימונים, כמו כל תלמידי אשכנזי מידת כיתה י' משתתפת בפרויקט "מחויבות אישית" - ובחירה לתרום את חלקה במרכז הטניס, שם היא משתתפת כעוזרת למאמן של ילדי ה"ספיישל אולימפיקס".

"בראש אני פחות טובה", מסמנת אש

כנזי את נקודת החולשה שלה בטניס, "חבטת כף היד וההגשה שלי מצוינות, אבל אני לא מצליחה להביא לתחרויות את מה שאני מבצעת באימונים. הפסיכולוג עובר איתי על זה. הוא נותן לי עצות כיצד להתמודד עם לחץ. אני פוחדת להפסיד, אבל הוא מרגיע אותי. סבא שלי, צבי פרקש שהיה כדורגלן בהכח ר"ג, תמיד אומר לי שהדרך חשובה יותר מהתוצאה."

הסבא איננו הספורטאי היחיד במשפחה, ששורשיה נטועים בכדורגל. דודה של אשכנזי הוא מגן מכבי פתח תקווה דדי כרדיין, ואחיה התאום רון משחק בקבוצת הנוער של רמת השרון.

"אני רוצה להגיע למאה הראשונות בעולם ומשם להמשיך ולטפס בדירוג", אומרת אשכנזי כשהיא נשאלת לגבי חלומותיה בעתיד, "אבל אם לא אהיה שחקנית מקצוענית, אני רוצה להיות מאמנת. זה נראה לי כמו תפקיד מאתגר".

"דרך הטניס רותם מוצאת ביטחון עצמי ודרך ביטוי, אנחנו חולים עליה במרכז", מסכם תעוז. "למרות לקות השמיעה, כל ההתנהלות סביבה היא רגילה לגמרי. היא כל כך חובבנית, זה פשוט לא ייאמן".